Р Е Ш Е Н И Е
№ 4106

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3260** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на М. Й. - гражданин на Република Турция срещу Отказ за влизане в страната от 03.03.2023 година на Контролиращ служител при ГКПП К.- Шосе, с който е отказано влизане в РБ на турския гражданин- М. Й. вписан със забрана за влизане в РБ и включен в националния списък.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че отказът е издаден при съществени нарушения на административно- производствените правила, липсва фактическо и правно основание за издаване на отказа. Твърди се още, че липсата на посочване пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва Отказа представлява съществено нарушение на административно- производствените правила и съществено е нарушило правото на защита на оспорващия, като в Отказа липсват конкретно посочени фактически и правни основания за издаването му и бланкетно е посочено, че е вписан със забрана за влизане в страната, след като има отметка в националния списък и посоченият текст на чл.21а от ЗЧРБ е бланкетен и не е посочена конкретната разпоредба по чл.10, която да обуслови издаване на Отказа. Иска се отмяна на Отказа .

В съдебно заседание, оспорващият- М. Й. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Контролиращ служител при ГКПП- К. Шосе редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки, в които прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката и моли да бъде намалено.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 3282з-3308/10.11.2020 година на За Директор ГДГП Младши инспектор Т. А. К.- Старши полицай в 04 група н ГКПП- К. е преназначен на младши изпълнителска длъжност- Командир на отделение в 04 група на ГКПП- К. считано от датата на встъпване в длъжност.

Т. К. е встъпил в длъжност на дата 14.12.2020 година.

На 15.02.2023 година За Директор Главна дирекция“ Гранична полиция“ депозирал Докладна записка до Министъра на вътрешните работи, в която посочил, че в ГДГП е постъпили информация, обобщена в Справка от 02.02.2023 година на ГДГП- МВР за лица, ангажирани към незаконна дейност по смисъла на чл.280 и чл.281 от НК, изразяваща се в извършване на незаконно въвеждане на лица от българо-турската граница на страната ни и извеждане през нея през българо- сръбската граница, измежду които и М. Й.- гражданин на Турция и предложил посочените лица да бъдат включени в информационния масив на нежеланите в страната чужденци за срок от 5 години.

На 03.03.2023 година в 13,41:58 часа ответникът по оспорването Контролиращ служител в ГКПП- К. - Шосе издал оспореният Отказ за влизане в страната на М. Й. – гражданин на Република Турция.

Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на дата 03.03.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ от 03.03.2023 година на Контролиращ служител- Командир на Отделение в 04 Група на ГКПП К. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган-това е Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГКПП К., на когото изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото да издава откази за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (OJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52).

Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл. 3,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП и по аргумент от алинея втора- право за самостоятелно осъществяване на гранични проверки и достъп "граничен контрольор" до Автоматизираната информационна система (АИС) "Граничен контрол" се дава на граничните полицаи, преминали обучение и успешно положили изпит, със заповед на директора на съответната РДГП.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето Т. К. е заемал длъжността- Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГКПП К. към момента на издаване на отказа- 03.03.2023 година.

Следва да бъде посочено, че съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР Главна дирекция "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 5 - 7 ЗМВР/ а това са оперативно-издирвателна,охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на алинея втора от същия текст,за изпълнение на дейностите по ал. 1 ГДГП извършва дейности по наблюдение на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по чл. 39, ал. 3 ЗМВР; граничните проверки се извършват в съответствие с Регламент ЕС 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г./ приемане, придружаване и предаване на нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република България е страна. Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на чл. 102, ал. 1, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи, която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през граничните контролно-пропускателни пунктове, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г., съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицай съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В Отказа в долния десен ъгъл е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а в горния ляв ъгъл на Отказа са посочени трите имена на служителя, който е издал

Отказа. На тази плоскост ясно е посочена длъжността и имената на лицето, което е издало Отказа и е установено, че лицето Т. К. е заемал длъжността- Командир на отделение в 04 Група на ГКПП- К..

Отказът отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл. 14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл. 6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл. 6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед не е издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай, административният орган е посочил правното основание

на акта чл.10,ал.1,т.14 от ЗЧРБ- вписан е чужденецът със забрана за влизане в РБ в национален списък/ включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1/, при което безспорно е налице посочване както на правното основание ,така и на фактическо такова. Наред с това съгласно чл.21а от ЗЧРБ отказва се влизане на чужденец, спрямо когото са налице основанията на чл.10,ал.1 от ЗЧРБ/ а в Отказа е посочено, че оспорващият е включен в национален списък и е налице забрана за влизане в РБ и в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. С оглед на това се приема, че актът е издаден в изискуемата се писмена форма и е валиден като обективиращ данни, посочени в стандартния формуляр. В чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният Отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени: под № Н в бланката- вписан е със забрана за влизане в страната (причина, означена с буквата Н от бланката на отказа и в националния списък). Посочената правна разпоредба за отказа е чл.10,ал.1 т.14 от ЗЧРБ и отказът съдържа минимално необходимото съдържание, налице и разпоредителна част и тя се състои именно в това.

При издаване на отказа спазени процесуално правните и материално- правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено,че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на-виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 от ЗЧРБ е визирано,че javascript:y1()чужденците пребивават в Република България: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон;дългосрочно-с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок. В чл.2, ал.1 от ЗЧРБ е посочено, че „Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ,според която "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. (3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Не се изисква виза и когато чужденецът

притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съгласно параграф §3 от ДР на ЗЧРБ. (доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. По силата на §1,т.3а от ДР на ЗЧРБ "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с **Регламент (ЕО) № 1030/2002** на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. От своя страна, в чл.1,ал.5 от ЗБЛД е посочено, че български лични документи по смисъла на този закон са- документи за самоличност, свидетелство за управление на моторно превозно средство и документи за пребиваване. В чл.59 от ЗБЛД-Видове документи за самоличност на чужденци и документи за пребиваване, е доуточнено, че на пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: като по т. 1б това е разрешение за пребиване на член на семейство на български гражданин. В **ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-813 ОТ 9 Ю. 2015 Г. ЗА РЕДА И ОРГАНИЗАЦИЯТА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ГРАНИЧНИТЕ ПРОВЕРКИ НА ГРАНИЧНИТЕ КОНТРОЛНО-ПРОПУСКАТЕЛНИ ПУНКТОВЕ,и**здадена от министъра на вътрешните работи в чл. 2,ал.1 е посочено, че граничната проверка представлява система от последователни действия и организационни мерки по отношение на всяко преминаващо през държавната граница лице с цел установяване на неговата самоличност, наличието на необходимите условия за преминаване през държавната границата и липсата на мерки, ограничаващи движението му през границата на Република България. Граничните проверки включват и проверки на превозните средства и вещите във владение на лицата, които пресичат границата. По аргумент от чл. 17,ал.1 от Инструкцията преди началото на дежурството ачалникът на група/смяна (командирът на отделение) провежда инструктаж и извършва първоначално разпределение на състава на смяната по работни места, което се отразява в оперативния дневник на ГКПП, а всички последващи промени в разпределението на състава на смяната по работни места и времето, в което са извършени, се отразяват в оперативния дневник. Граничният полицай на първа линия осъществява цялостна гранична проверка, като приема документа за пътуване от влизащия през границата чужденец, при което установява самоличността на лицето чрез идентификация, проверява валидността на документа за пътуване - срокът му трябва да изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на страната и да е издаден в рамките на предходните десет години, проверява документите за пътуване за наличие на признаци за фалшифициране или подправяне, извършва проверка дали лицето отговаря на условията за влизане, посочени в чл. 5 от Кодекса на шенгенските граници, като извършва проверките по чл. 7, т. 3 от Кодекса на шенгенските граници, включително и за предишно пребиваване и срока на престой на лицето на територията на Република България, извършва проверка в АИС "Граничен контрол" с цел установяване дали чужденецът, превозното средство и вещите, които пренася, не представляват заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки,

полага входен граничен печат в документа за пътуване Изрично в чл. 31,ал.1 от Инструкцията е визирано, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицай съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Служителят, установил обстоятелствата по ал. 1, уведомява незабавно началника на смяната или командира на отделение за случая, който предприема действия по организиране връщането на лицето на територията на държавата, от която идва, и връчва екземпляр от формуляра на чужденеца. За чужденеца, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

От доказателствата по делото е установено, че на дата 03.03.2023 година оспорващият е пристигнал в РБ от Република С. и след извършена справка в система“ Граничен контрол“ е установено, че лицето протича по линия Z системен номер[ЕИК], мярка към обект : забрана за влизане в РБ, основание чл.21а от ЗЧРБ, Докладна записка 4614/15.02.2023 година на ГДГП, служба инициатор- ГДГП дата на залагане 15.02.2023 година, като заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ не е налична в РБ и на основание чл.10,ал.1,т.14 във връзка с чл.21а от ЗЧРБ, гражданинът на Турция не е допуснат в страната и е изготвен оспореният Отказ за влизане, като лицето не е допуснато в РБ. Наред с това от приложените към административната преписка доказателства – лист 39 от делото е видно, че са свалени на хартиен носител Данни от АИС- ИД на МВР по отношение на обект – лице, чужд гражданин със забрана за влизане в РБ с дата на раждане 05.04.1985 година гражданин на Турция, вид на документа – Карта за санкция на чужденеца по ЗЧРБ- Забрана за влизане в РБ. По този начин е изпълнена процедурата, регламентира в Инструкцията и не са нарушени процесуално- правните разпоредби. Следва да бъде отбелязано още, че органът, издал Отказа действа при условията на обвързана компетентност и не притежава правомощия на свободна преценка дали да издаде отказа или не, а е длъжен при наличие на данни в АИС/ каквато е настоящата хипотеза да издаде акта. Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че същият не се е запознал със заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ, защото тази Заповед, както твърди оспорващият не е част от административната преписка, същата не се намира и при ответника по оспорването, защото вписването на забраната в АИС е достатъчно основание при нейното излизане в АИС да обуслови издаване на Отказ. Твърдението, че оспорващият е лишен от възможността да се запознае със Заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ е неоснователно, защото тази заповед не е част от административното производство, с която не се е запознал оспорващият, още повече, че тази забрана не е наложена от ответника по оспорването, същата не е част от административната преписка и ако оспорващият иска да разбере мотивите за издаването и и съответно на това да я оспори,, то следва да я изиска от органа, който я е издал и след като органът действа в условията на обвързана компетентност и при наличие на включен чужденец в списъка, той няма право на преценка дали да издаде отказ за влизане или не, а е длъжен да го издаде.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България предвижда, че в НШИС се обработват сигнали за граждани на трети страни, за които има издаден отказ за влизане съгласно чл. 44в от Закона за чужденците в

Република България (чл. 24 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II).
В случая, на основание чл. 24, § 1 от Регламент /ЕО/ 1987/2006 и по реда на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-465, в НШИС е въведен сигнал, подаден от ГДГП- от 15.02.2023 и посочено основание- Забрана за влизане в РБ за срок от 5 години до 17.02.2023 до 16.02.2028 година с правно основание чл.21а от ЗЧРБ. Едно от условията за влизане на граждани на трети на територията на държавите членки съгласно чл. 6, § 1, буква г) от Кодекса на шенгенските граници е да не са регистрирани в ШИС като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл. 2, т. 7 от Кодекса на шенгенските граници "лица, за които има сигнал за отказ за влизане" означава всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Ш. информационна система в съответствие със и за целите, установени в членове 24 и 26 от Регламент (ЕС) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ се отказва влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане.
От доказателствата по делото е видно, че към 03.03.2023 година оспорващият е чужденец, гражданин на трета страна - на Република Турция и същият е лице, за което е подаден сигнал в ШИС за отказ за влизане на територията на РБ въведен от по чл. 24 от Регламент (ЕО) 1987/2006 г. Отбелязването във формуляра за отказ (Н) вписан е със забрана за влизане в страната в SIS (ШИС) и включен в национален списък не води до незаконосъобразност на Отказа. Отказът е съобразен и с преследваната от закона цел - да не се допусне влизане в страната на лица, по отношение на които има наложена забрана за влизане и са включени в национален списък за недопускане на територията на страната.
В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че Отказът отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляна не предявеното срещу него оспорване.
Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.
Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА М. Й. - гражданин на Република Турция срещу Отказ за влизане в страната от 03.03.2023 година на Контролиращ служител при ГКПП К.- Шосе, с който е отказано влизане в РБ на турския гражданин- М. Й. вписан със забрана за влизане в РБ и включен в националния списък.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.
Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: